

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 15C/293/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314203592
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Jakubovič
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2314203592.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom pred samosudcom JUDr. Rastislavom Jakubovičom, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, zast. advokátskou spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, proti odporkyňi: U. D., X.. X.X.XXXX, X. L. D., J. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka konania t.č. na neznámom mieste, o zaplatenie 1 127,61 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a.

II. Súd odporkyňi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

III. Súd vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.2.2014 žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu k zaplateniu sumy 1 127,61 Eur s prísl. a k náhrade trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Bratislava, Tomášikova č. 48, s ktorou dňa 27.6.2013 uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola aj pohľadávka žalovaná k zaplateniu v predmetnom súdnom konaní) uzatvoril dňa XX.X.XXXX s odporkyňou Zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva “), ktorej nedeliteľnou súčasťou boli aj Všeobecné obchodné podmienky. Na základe vyššie uvedenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi peňažné prostriedky, úver vo výške 796,- Eur, ktorý úver sa odporkyňa zaviazala splácať prostredníctvom mesačných splátok vo výške 22,11 Eur splatných vždy k 20.-temu dňu toho ktorého mesiaca. Podmienky čerpania týchto peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností ako aj ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa si svoje zmluvné povinnosti riadne neplnila, s úhradou jednotlivých splátok sa dostala do omeškania. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1 715,25 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1 137,92 Eur, riadneho úroku vo výške 358,18 Eur, úroku z omeškania vo výške 153,37 Eur a ostatného príslušenstva vo výške 65,78 Eur (položky úrok z omeškania vo výške 153,37 Eur a ostatné príslušenstvo vo výške 65,78 Eur si navrhovateľ v predmetnom konaní neuplatňuje). Odporkyňa ku dňu podania návrhu dlžnú sumu neuhradila, pričom navrhovateľ si v predmetnom návrhu uplatnil splátky úveru splatné od 20.3.2010 do 20.5.2014 v počte 51 a v celkovej výške 1 127,61 Eur. Splátky pôvodne splatné od 20.8.2013 do 20.5.2014 sa stali splatnými dňa 21.8.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Okrem vyššie uvedenej dlžnej sumy si navrhovateľ v predmetnom konaní uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, nakoľko odporca sa porušením svojej povinnosti dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Navrhovateľ si úrok z omeškania uplatňuje počnúc dňom splatnosti každej splátky samostatne

(celkovo je to suma vo výške 134,97 Eur), pričom pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 21.8.2013, si navrhovateľ uplatňuje úrok odo dňa 22.8.2013. Súd v danej veci vydal platobný rozkaz č.k. 32Ro/323/2014-37 zo dňa 24.2.2014, ktorý sa však nepodarilo doručiť odporkyni do vlastných rúk na adresu trvalého pobytu. Inú ako známu adresu odporkyne sa súdu nepodarilo, ani napriek vykonanému šetreniu zistiť, preto súd platobný rozkaz zrušil v zmysle § 173 O.s.p. v celom rozsahu, a to uznesením č.k. 15C/293/2014-52 zo dňa 30.7.2014. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 15C/293/2014-53 zo dňa 30.7.2014 bolo rozhodnuté, že písomnosti určené odporkyni sa jej budú doručovať uložením v súdnom spise a vo veci bolo na deň 20.11.2014 nariadené pojednávanie.

V priebehu konania podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.10.2014 bol súdu oznámený vstup Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV do predmetného konania ako vedľajšieho účastníka na podporu a ochranu odporcu ako spotrebiteľa. Podanie bolo súdu doručené cestou právneho zástupcu tohto združenia, pričom v predmetnom podaní bol vyjadrený aj súhlas združenia vo veci konať a pojednávať aj bez ich účasti.

Na pojednávanie konané v danej veci dňa 20.11.2014 sa nedostavil ani jeden z účastníkov konania. Právny zástupca navrhovateľa svoju ako aj navrhovateľovi neprítomnosť vopred písomne ospravedlnil, a to podaním doručeným tunajšiemu súdu prostredníctvom emailu dňa 13.11.2014 (poštou bolo podanie súdu doručené dňa 18.11.2014).

V predmetnom podaní právny zástupca navrhovateľa zároveň uviedol, že súhlasí, aby súd vo veci konal a rozhodol aj v ich neprítomnosti. Svoju neprítomnosť rovnako ospravedlnil aj právny zástupca vedľajšieho účastníka, a to podaním doručeným tunajšiemu súdu prostredníctvom emailu dňa 19.11.2014 (poštou podanie doručené dňa 24.11.2014), ktoré podanie obsahovalo aj vyjadrenie sa k veci samej. Odporkyňa mala doručenie predvolania riadne vykázané uložením v súdnom spise. Na pojednávanie sa nedostavila a svoju neprítomnosť vopred žiadnym spôsobom neospravedlnila. Súd teda pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania a s listinnými dôkazmi a to: Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, Všeobecné obchodné podmienky, Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 18.10.2013 spolu s Prílohou č. 1, z ktorej mal súd preukázané postúpenie pohľadávky uplatnenej v predmetnom konaní, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 9.7.2013, vyjadrenie vedľajšieho účastníka, ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Právny predchodca navrhovateľa uzatvoril dňa XX.X.XXXX s odporkyňou Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý spotrebný bezúčelový úver vo výške 796,- Eur, ktorý úver sa odporkyňa zaviazala splácať prostredníctvom 59-tich mesačných splátok vo výške 22,11 Eur, splatných vždy k 20.dňu v tom ktorom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 20.7.2009 a poslednej na deň 20.5.2014 (konečná splatnosť úveru). Úroková sadza bola dojednaná vo fixnej výške 17,30 % ročne a poplatok za správu úveru predstavoval sumu 1,99 Eur mesačne. Úver bol poskytnutý pri ročnej percentuálnej miere nákladov 24,55 % a pri priemernej hodnote RPMN 40,61 %. Celkové náklady spojené s úverom predstavovali sumu vo výške 515,50 Eur. Odporkyňa si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila a s jeho splácaním sa dostala do omeškania. Dňa 27.6.2013 došlo medzi právnym predchodcom navrhovateľa a navrhovateľom k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE, predmetom ktorej bola aj pohľadávka uplatnená v predmetnom konaní. Ku dňu postúpenia pohľadávky táto predstavovala sumu 1 715,25 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 1 137,92 Eur, riadneho úroku vo výške 358,18 Eur, úroku z omeškania vo výške 153,37 Eur a ostatného príslušenstva vo výške 65,78 Eur. Položky ako úrok z omeškania vo výške 153,37 Eur a ostatné príslušenstvo vo výške 65,78 Eur si navrhovateľ v predmetnom konaní neuplatňuje. Odporkyňa ku dňu podania návrhu dlžnú sumu neuhradila, pričom navrhovateľ si v predmetnom návrhu uplatnil splátky úveru splatné od 20.3.2010 do 20.5.2014 v počte 51 a v celkovej výške 1 127,61 Eur. Splátky pôvodne splatné od 20.8.2013 do 20.5.2014 sa stali splatnými dňa 21.8.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Okrem vyššie uvedenej dlžnej sumy si navrhovateľ v predmetnom konaní uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, nakoľko odporca sa porušením svojej povinnosti dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Navrhovateľ si úrok z omeškania uplatňuje počnúc dňom splatnosti každej splátky samostatne (celkovo je to suma vo výške 134,97 Eur), pričom pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 21.8.2013, si navrhovateľ uplatňuje úrok odo dňa 22.8.2013.

Súd uzatvorenú zmluvu považoval za spotrebiteľskú, keďže právny predchodca navrhovateľa ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver (dodávateľ) odporkyni ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania (spotrebiteľ). Preto táto zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky), pričom pokiaľ ich obsahuje, tak tieto sú neplatné. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy však platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Okrem ustanovení Občianskeho zákonníka sa na danú zmluvu vzťahujú aj ustanovenia špeciálnych právnych predpisov, a to zákona č.258/2001 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z. v znení novely č. 102/2014 Z.z.

Podľa § 25 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa písm. b) cit. ustanovenia, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ods. 3 cit. ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods. 4 cit. ustanovenia, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky,

ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení zákon č. 102/2014 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že nárok uplatnený v predmetnom konaní je premlčaný, preto návrh zamietol v celom rozsahu ako návrh podaný neodôvodnene. Z vyššie uvedeného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., ktoré má procesnú povahu a účinnosť nadobudlo dňa 1.5.2014 vyplýva, že orgán rozhodujúci o nárokoch plynúcich zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom k tomu, že zákon č. 250/2007 Z.z. má charakter špeciálnej právnej úpravy vo vzťahu ku všeobecnej úprave premlčania uvedenej v zákona č. 40/1964 Z.z., súd nepostupoval podľa druhej vety ustanovenia § 100 ods. 1, ale na premlčanie prihliadol ex offio.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

Ku dňu postúpenia uplatnenej pohľadávky, bola odporkyňa s jej plnením v omeškaní viac ako tri roky (1 162 dní). K postúpeniu pohľadávky došlo na základe Zmluvy o postúpení zo dňa 27.6.2013, pričom návrh na začatie konania bol podaný až dňa 17.2.2014. (prvá splátka, ktorej zaplatenie si navrhovateľ v predmetnom konaní uplatnil bola splatná dňa 20.3.2010 a od tohto dňa začala plynúť premlčacia doba).

S poukazom na ustanovenie § 101 zákona č. 40/1964 Zb., súd dospel k záveru, že v danom prípade premlčacia doba na uplatnenie nároku zo zmluvy už uplynula, a to nie len v čase podania návrhu na začatie konania, ale už v čase postúpenia pohľadávky. Súd teda ex offio prihliadol na premlčanie uplatneného nároku, a pretože premlčaný nárok nemožno priznať, návrh na začatie konania v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého nárok na náhradu trov vznikol odporkyni, ktorá bola v danej veci stopercentne úspešná. Nakoľko však odporkyni v konaní žiadne trovy nevznikli a žiadne jej ani nevyplývajú zo súdneho spisu, súd jej ich náhradu nepriznal.

Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporkyne si v konaní uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie vo veci) spolu s režijným paušálom v celkovej výške 138,90 Eur.

Pri posudzovaní nároku vedľajšieho účastníka na strane odporkyne súd vychádzal zo zásady účelnosti trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom dospel k záveru, že trovy vynaložené vedľajším účastníkom, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, nie je možné považovať za účelne vynaložené. Vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k návrhu zo dňa 19.11.2014 vzniesol námietku premlčania. Krajský súd Trnava v uznesení sp. zn. 23Co/223/2013 zo dňa 7.7.2014 v obdobnej veci poukázal na stanovisko občianskoprávneho grémia Krajského súdu v Trnave č. 3/2014 zo 4.2.2014, v zmysle ktorého vedľajší účastník nemôže sám účinne vzniesť námietku premlčania. Pri vyriešení tejto otázky vychádzalo grémium z § 100 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého námietku premlčania môže vzniesť len dlžník. V zmysle § 93 ods. 4 druhá veta O.s.p. však vedľajší účastník koná len sám za seba. A contrario teda nemôže konať za účastníka, na strane ktorého stojí. Hlavný účastník má všetky práva a povinnosti, preto by mal konať sám za seba a vo svoj prospech. Ak by bol prijatý záver, že vedľajší účastník môže uplatniť námietku premlčania za hlavného účastníka, znamenalo by to prevahu procesného práva proti právu hmotnému. Námietka premlčania zo strany vedľajšieho účastníka nebola účinná a nemohla viesť k účinnému bráneniu práva. V tejto súvislosti súd dopĺňa, že v dôsledku zmeny právnej úpravy, v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. súd pri spotrebiteľských zmluvách prihliada na premlčanie ex offio bez ohľadu na námietku či vyjadrenie účastníka. Konanie vedľajšieho účastníka neprispelo k zastaveniu konania, nebolo účelným bránením práva odporcu a trovy, ktoré mu v tejto súvislosti vznikli, neboli vynaložené účelne, a preto navrhovateľovi nevznikla povinnosť podľa § 146 ods. 2 O.s.p. nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník rovnakým spôsobom vstupuje do množstva ďalších konaní, ku ktorým zasiela takmer totožné vyjadrenia, a to bez ohľadu na vôľu účastníka, na strane ktorého má vystupovať, a bez hlbšieho oboznámenia sa s predmetom konania. Z týchto dôvodov súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Súd návrh zamietol, nakoľko uplatnený nárok bol premlčaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže
 - namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
 - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
 - bol odvolacím súdom schválený zmier;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.